

ОСОБЛИВОСТІ УМОВ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ УГОДИ ЩОДО РОБОТИ ЕКІПАЖІВ ТАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ, ЯКІ ВИКОНУЮТЬ МІЖНАРОДНІ АВТОМОБІЛЬНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

Кутья О.В., викладач, Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

Бритвак А.І., студент 3 курсу, Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

Дорожньо-транспортні пригоди є небезпечною загрозою життю та здоров'ю людей у всьому світі. Однією з основних причин аварійності на комерційному автомобільному транспорті є втомлюваність водіїв через недотримання режимів праці та відпочинку при керуванні транспортними засобами. Для боротьби зі втомою, а саме для забезпечення дотримання режимів праці та відпочинку водіями, у країнах ЄС було запроваджено застосування на транспортних засобах спеціальних контрольних пристроїв – тахографів, конструкція яких на сьогодні перебуває на третьому етапі своєї еволюції – цифровому.

7 вересня 2005 року Верховною Радою України був прийнятий Закон України «Про приєднання України до Європейської Угоди щодо роботи екіпажів транспортних засобів, які виконують міжнародні автомобільні перевезення (ЄУТР)». Згідно з поправкою № 5 до ЄУТР країнам – учасникам ЄУТР, що не є членами ЄС (зокрема, Україні), було надано чотирирічний перехідний період, після закінчення якого – з 16 червня 2010 року – усі транспортні засоби, що беруть участь у міжнародних перевезеннях, підпадають під дію ЄУТР та які уперше вводяться в експлуатацію, повинні бути обладнані виключно цифровими тахографами, що, у свою чергу, передбачає обов'язкове застосування електронних карток до них.

Ця Угода сприяє розвитку й поліпшенню міжнародних автомобільних перевезень пасажирів та вантажів, підвищенню безпеки дорожнього руху, розробленню правил, які б регулювали певні умови прийняття на роботу в галузі міжнародного автомобільного транспорту відповідно до принципів Міжнародної організації праці, і спільного прийняття певних заходів для забезпечення додержання таких правил.

Угода застосовується на території кожної країни до всіх міжнародних автомобільних перевезень, що виконуються будь-яким транспортним засобом, зареєстрованим на території зазначеної вище країни.

Мінімальний вік водіїв, які виконують перевезення вантажів, повинен бути таким:

- а) для транспортних засобів, у тому числі, залежно від обставин, причепів або напівпричепів, дозволена максимальна вага яких не перевищує 7,5 тонни - 18 років;
- б) для інших транспортних засобів: 21 рік, або 18 років за умови, що відповідна особа має посвідчення про професійну освіту, яке визнане однією з Договірних Сторін і яке підтверджує закінчення нею курсів підготовки водіїв транспортних засобів, призначених для автомобільних перевезень вантажів.

Будь-який водій, який виконує перевезення пасажирів повинен досягти 21 року. Він повинен мати досвід роботи принаймні один рік водієм транспортних засобів, дозволена максимальна маса яких перевищує 3,5 тонни, у галузі перевезень вантажів.

Період керування між двома будь-якими періодами щоденного відпочинку або між щоденним періодом відпочинку й щотижневим періодом відпочинку, який далі називається щоденний період керування, не повинен перевищувати дев'ять годин. Він може бути збільшений двічі протягом будь-якого одного тижня до десяти годин.

За умови, що при цьому не ставиться під загрозу безпека дорожнього руху, і для того, щоб мати можливість досягнення відповідної зупинки, водій може відступати від положень цієї Угоди настільки, наскільки це необхідно для забезпечення безпеки осіб, транспортного засобу або його вантажу. Водій зазначає характер і причину його відступу від цих положень у бланку для записів контрольного пристрою або в своїй відомості нарядів.